

vil vel neppe slaae til, for at det som Saadant kan gaae igjennem begge Thingene, og vi kom altsaa næste Gang, naar vi mødes her, i samme Forlegenhed, som er yttret, at vi ere i for Diebliffet. Derimod, naar vi vedtage det i denne Lov, som sandsynligviis vil gaae igjennem begge Thingene i denne Session, saa kunde der maaskee flyde nogle Følger deraf for dette Aar.

Nørgaard: Det var blot en kort Bemærkning, jeg vilde tillade mig i Anledning af den ærede Ordførers Ytringer. Den ærede Ordfører har jo ved sit Foredrag holdt fast paa, at Pensionen skal fastsættes ved Pensionsloven; deri har den ærede Ordfører vel tildeels Ret, det skal jeg ikke videre indlade mig paa her; men den ærede Ordfører vil vist ogsaa indrømme mig, at han indtil en vis Grad har Ret deri; thi det forekommer mig, at man ganske overseer, naar Talen er om en Undersøgelse af det Bestaaende, at man der ikke nærmest har dem for Die, som ere pensionsberettigede; men den ærede Ordfører maa vel lægge Mærke til, at der paa disse Lister gives store Pensioner til aldeles private Folk, til private Mænds Koner, og jeg kan neppe troe, at man kommer i Strid med Loven ved at foretage en Undersøgelse om saadanne Forhold, som rigtignok daarligt harmonere med vor Tids Omstændigheder.

Naar jeg forøvrigt kunde ønske en saadan Bestemmelse i Loven, som den, der er opsørt under Nr. 57, og som gaaer ud paa at undersøge det hidtil Bestaaende, da maa det hoitærede Thing ingenlunde troe, at det er for at gaae Embedsstanden for nær, at jeg ønsker en saadan Bestemmelse; thi Ingen skal villigere end jeg indrømme Embedsstanden enhver billig Fordring, men det er netop for at sikkre baade Staten og Embedsstanden gjensidig Ret; thi, mine Herrer! det er ikke Brugen, men Misbrugen, jeg frygter; var der blot ikke Andre end virkelig trængende Embedsmænd, som fik dette Forbud, saa havde jeg aldeles ikke Noget derimod; men Fortidens Exempler og Forbudslisterne vidne om noget ganske Andet, man kan jo neppe berøre et Blad af disse (som man vel med Rette kan kalde for Danmark dyrtkjøbte Bøger), før man træffer paa det ur-

meligste Forhold. Jeg skal langtfra her vidtløstigt omtale disse Forhold, men blot anføre et Par enkelte Exempler. Saaledes giver Staten 487 Rbd. til en Ritmester Rothe, uagtet han som ung Mand har søgt sin Afsted, for efter Faderens Død at modtage Stangodset Aggersvold. Jeg tør vel spørge: er det Ret, at Staten giver en saadan Mand Pension, og kan man ikke med Rette forlange den hævet? og saaledes giver Staten 500 Rbd. i Pension til en Baronesse Gyldenkrone, uagtet hun for lang Tid siden er gift med en Stiftammand Bülow. Jeg troer vist, at den ærede Ordfører vil give mig Ret i, at vi ikke komme i Strid med Loven ved at undersøge slige Forhold, som slet ikke vedkomme Pensionsloven, og det er af den Grund, at jeg ønsker en saadan Bestemmelse.

Ordføreren: Det gjør mig meget ondt, at den sidste ærede Taler og ogsaa flere have opfattet mine Bemærkninger, som om jeg skulde være imod, at en saadan Undersøgelse blev foretagen. Jeg troer tværtimod, at jeg har udtalt mig paa det stærkeste om, at jeg anseer det for at være aldeles i sin Orden, betimeligt, hensigtsmæssigt og nyttigt, men jeg har blot gjort Indvending mod, at det kommer til at staae just paa dette Sted, da der er fremført af flere andre Talere, at man dog kunde ønske, at det snart maatte skee, og at det muligens maatte skee inden Efteraaret, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at, selv dersom denne Paragraph blev føiet til paa dette Sted, saa er det ikke aldeles usandsynligt, at vi derfor dog ikke kunne faae denne Undersøgelse inden Efteraaret, thi den Tid, vi endnu have at være samlede i, er dog sandsynligviis ikke saa lang, at det jo vel kunde hænde sig, at Landstinget ikke fik den Lov færdig, som vi nu behandle. Dersom den ærede Rigsdagsmand derimod vilde indbringe et særegt Forslag, saa kunde det jo vel være, at dette ved en simpel Resolution fra Thingets Side, eller ved en Adresse til Kongen eller paa anden lignende Maade kunde afgjøres i 2 Møder, og saaledes kunde man være temmelig sikker paa at faae en sliig Undersøgelse, hvorimod det, naar Forslaget om at udtale det i en særegen Paragraph i Pensionsloven, vedtages, visnok vil være overordenlig tvivlsomt, om det vil kunne skee.